ΕΛΛΑΣ

ΝΕΒΡΟΠΛΗ

ΕΔΡΑ:
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 29
10431 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5243.955
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Έτος 21ο Φεβρουάριος 1998 Αριθμός φύλλου 237 Ιδρυτής-Εκδότης: Σύλλογος Μεσενικολιτών Αθηνών

Απλήρωτοι οι χωριανοί μας

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΠΑΤΡΙΔΑ"

Η ΕΝΩΣΗ ΔΗΛΩΝΕΙ ΟΤΙ ΑΔΥΝΑΤΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΛΗΡΩΣΕΙ ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΕΣ ΟΙ ΣΤΑΦΥΛΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

Σε αναστάτωση βρίσκονται το τελευταίο διάστημα οι σταφυλοπαραγωγοί του Μεσενικόλα, που τον περασμένο Σεπτέμβριο παρέδωσαν το προϊόν τους στο οινοποιείο της Ένωσης.

Παρ' ότι έχουν περάσει τρεις μήνες και πλέον από τότε τα 30 εκατ. που τους οφείλει η ΕΑΣΚ , δεν έχουν έρθει στα χέρια τους, δημιουργώντας τους σοβαρό οικονομικό πρόβλημα. Οι άνθρωποι αυτοί ασχολούνται σχεδόν αποκλειστικά με την αμπελοκαλλιέργεια και δεν έχουν άλλους πόρους για να επιβιώσουν,.

Χθες επισκέφθηκαν το γενικό διευθυντή της Ένωσης κ. Ανδρέα Δεσύλλα, σε μία προσπάθεια να εισπράξουν μέρος τουλάχιστον των οφειλομένων, αλλά η απάντηση που πήραν ήταν ότι δεν υπάρχουν χρήματα και πρέπει να κάνουν υπομονή.

Όπως τόνισε, όμως, στην "Π" ο πρόεδρος του Συνεταιρισμού Μεσενικόλα κ. Σκαμαγκούλης τα σταφύλια που έχουν παραδοθεί στην Ένωση έχουν ήδη γίνει κρασί που πωλείται, με ιδιαίτερα ικανοποιητικό ρυθμό και ανύλογες εισπράξεις. Άρα, κατέληξε, δεν δικαιολογείται να μην μάς εξοφλούν, όταν από το προϊόν μας εισπράττουν.

Πέρα απ' αυτά οι σταφυλοπαραγωγοί εξέφρασαν τον προβληματισμό τους για το ενδεχόμενο να χαθεί ο πρόσφατα αποκτηθείς χαρακτηρισμός "ονομασία προέλευσης" για το μαύρο Μεσενικόλα. Συγκεκριμένα, υποστήριξαν ότι, αν δεν δημιουργηθεί ένα οινοποιείο (υπάρχει υπόσχεση του κ. Κάσσου για ίδρυση στο Μεσενικόλα), που θ' ασχολείται αποκλειστικά με το συγκεκριμένο κρασί, υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να αποσυρθεί ο χαρακτηρισμός, καθως δόθηκε δοκιμαστικά και υπό την προϋπόθεση ότι μέσα σε τρία χρόνια θα έχει κατασκευαστεί το προαναφερόμενο έργο.

Με τη δικαιολογία ότι αυτή τη στιγμή το "ταμείον είναι μείον", η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Καρδίτσας, διά στόματος του Γενικού Διευθυντή της κ. Ανδρέα Δεσύλλα δήλωσε ότι αδυνατεί να καταβάλει περίπου 30 εκατομμύρια δραχμές που οφείλει στους σταφυλοπαραγωγούς του Μεσενικόλα.

Την αποκάλυψη αυτή έκαναν χθες στην "ΠΑΤΡΙΔΑ" ο πρόεδρος του Συνεταιρισμού Μεσενικόλα κ. Αντώνιος Σκαμαγκούλης, ο πρόεδρος του Εποπτικού στο Συνεταιρισμό κ. Δημ. Στυλογιάννης και ο αντιπρόσωπος από τον νομό μας στην ΚΕΟΣΟΕ κ. Ηλίας Καπερώνης, συνεπικουρούμενοι και από άλλους κατοίκους της κοινότητας που ασχολούνται με την καλλιέργεια σταφυλιών.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Ειδικότερα, ο κ. Σκαμαγκουλης μιλώντας για το σημαντικό πρόβλημα που δημιουργήθηκε στους σταφυλοπαραγωγούς της περιοχής τόνισε ότι αντιπροσωπεία σταφυλοπαραγωγών επισκέφθηκε χθες στο γραφείο του τον Γενικό Διευθυντή της ΕΑΣΚ κ Α. Δεσύλλα, με σκοπό να ζητήσουν την πληρώμη των παραγωγών, που τον Σεπτέμβριο πούλησαν τα σταφύλια τους στην Οργάνωση.

Όμως, η προσπάθεια αυτή έπεσε στο "κενό", αφού η στάση του κ. Δεσύλλα ήταν εντελώς διαφορετική από αυτήν που περίμεναν οι σταφυλοπαραγωγοί. Ο Γενικός Διευθυντής-σύμφωνα πάντα με τον κ. Σκαμαγκούλη-όχι μόνο δήλωσε αδυναμία να ικανοποιήσει το αίτημα των αντιπροσώπων αλλά ούτε καν τους καθόρισε κάποια συγκεκριμένη ημερομηνία καταβολής των οφειλομένων χρημάτων, λέγοντας ότι εκτός του γεγονότος ότι αυτήν την περίοδο το ταμείο της Ένωσης είναι άδειο, κανείς δεν μπορεί να ξέρει σίγουρα πότε αυτό θα ενισχυθεί οικονομικά, δεδομένου ότι η πολυπόθητη χρηματοδότηση της Οργάνωσης βρίσκεται ακόμα στο στάδιο των διαπραγματεύσεων.

Επόμενο ήταν, λοιπόν, μετά από αυτή την αρνητική εξέλιξη οι αντιπρόσωποι των σταφυλοπαραγωγών του Μεσενικόλα, αλλά και οι κάτοικοι του χωριού που έμαθαν αργότερα τα δυσάρεστα νεα, ν' απογοητευτούν, καθώς τα σταφύλια αποτελούν την μόνη καλλιέργεια της περιοχής και, κατά συνέπεια, την μοναδική πηγή εισοδήματος των οικογενειών που ασχολούνται μ' αυτή.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Οι μετανάστες

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ Ν. ΨΑΡΡΑ

Για μια ακόμη φορά θα γιορτάσουμε σε λίγες μέρες, την επέτειο του μεγάλου σηκωμού, θα θυμηθούμε λαμπρούς προγόνους και ηρωϊκές μορφές, που καθόρισαν τη συνέχεια της ιστορικής πορείας αυτού του τόπου, φωτίζοντας τις αθέατες πλευρές και δίδοντας έτσι απαντήσεις σε κρίσιμα ερωτήματα...

Ένα ελληνικό κράτος γεννιόνταν για πρώτη φορά στη νεότερη ιστορία της Ευρώπης, που κατόρθωσε βήμα-βήμα να προσαρτήσει τα Ιόνια νησιά, τη Θεσσαλία, στη συνέχεια τη Μακεδονία, τη Θράκη, την Ήπειρο και τα περισσότερα από τα νησιά του Αιγίου και τελευταία, ύστερα από τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, τα Δωδεκάνησα.

Στο κράτος αυτό βρήκαν καταφύγιο ενάμισι εκατομμύριο πρόσφυγες από τη Μικρασία, άνθρωποι που ζούσαν εκεί πολλούς αιώνες προτού καθυποτάξουν τη γη αυτή οι αδίσταχτοι, οι αιμοχαρείς κατακτητές της... Έτσι συγκεντρωθήκαμε σ' αυτήν την πανάρχαια κοιτίδα απ' όλες τις γωνιές, όπου είχαμε σκορπίσει σαν κυνηγημένα πουλιά...

Και 'κει που αρχίζαμε να πιάνουμε ρίζες, ήρθε ο τελευταίος πόλεμος, με τη συνέχεια του τον εμφύλιο, ο οποίος "είναι τόσο χειρότερος από κάθε εξωτερικό πόλεμο, όσο γενικά ο πόλεμος από την ειρήνη", κατά μια επιγραμματική, σπάνια, αλλά πάντα επίκαιρη φράση του Θουκυδίδη, για να δοκιμάσει και πάλι τον πολύπαθο αυτό λαό...

ΟΙ δυσκολίες της ζωής, και όχι μονάχα οι οικονομικές, τον οδήγησαν σε δύο διαφορετικές κατευθύνσεις: τη φυγή προς τη Δυτική Ευρώπη και τη φυγή προς τα αστικά κέντρα, κυριότατα δε προς την πρωτεύουσα. Η διπλή αυτή μετανάστευση προκάλεσε και προκαλεί, ακόμη και σήμερα, δυσάρεστα φαινόμενα, με κραδασμούς σ' όλους τους τομείς της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής ζωής του τόπου...

Οι θεραπευτικές μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν, ποτέ δεν ήταν καλά μελετημένες και ποτέ δεν εφαρμόστηκαν συστηματικά και με συνέπεια, η δε συμπεριφορά της κεντρικής εξουσίας απλώνεται και επηρεάζει πάντα τους κατοίκους του κέντρου, οι οποίοι, ωστόσο, δεν παύουν να αισθάνονται μετανάστες σ' έναν αφιλόξενο και αντιπαθητικό χώρο, που δεν κατόρθωσε να τους αγκαλιάσει, αφού έχει χάσει πια το δικό του κλίμα, ώστε και οι παλαιοί του κάτοικοι, ας πούμε οι αυτόχθονες, αισθάνονται πλέον ξένοι μέσα σ' αυτό το καινούργιο κλίμα, που είναι αχαρακτήριστο (!...)

Σε τούτο βοήθησε αποφασι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2

ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΧΩΡΙΑΝΩΝ ΣΤΗΝ ΠΕΝΤΕΛΗ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΔΗΜΑΤΑΣ

Το τηλέφωνο χτύπησε την Παρασκευή 20/2/'97, στην άλλη άκρη του σύρματος ο Κώστας Βασιλάκος.

Άγγελε, είπαμε στις εκλογές του Συλλόγου ότι μόλις φτιάξει ο καιρός θα ανταμώσουμε στην Πεντέλη για ένα καλό γεύμα, να χαρούμε, να θυμηθούμε τις παλιές καλές ημέρες στο χωριό να πούμε δυο κουβέντες σαν χωριανοί ο καιρός είναι θαυμάσιος, τι λες; Πάμε την Κυριακή το μεσημέρι στην Πεντέλη;

έγινε Κώστα. Εσύ κανονίζεις αφού σ' έχουμε εξουσιοδοτήσει εγώ συμφωνώ, εντάξει μού απαντά, τ' άλλα άφησέ τα σε μένα. Και πράγματι πήρε τηλέφωνο σε πολλούς χωριανούς κι έτσι την Κυριακή 22/2/'98, ο καιρός θαυμάσιος ανοιξιάτικος μ' έναν λαμπρό ήλιο συγκεντρωθήκαμε την 12η μεσημβρινή στην πλατεία της Παλαιάς Πεντέλης στην ταβέρνα Κρυστάλλη είκοσι έξι Μεσενικολίτες και Μεσενικολίτισσες!

Σε δύο ευρύχωρα τραπέζια των 13 ατόμων το καθένα είχαμε ένα πλούσιο γεύμα με ωραία παϊδάκια, σαλάτες, τζατζίκι, τυριά, ωραίο χύμα κρασί, αναψυκτικά, σόδες κ.λπ.

Φάγαμε, ήπιαμε, γελάσαμε, θυμηθήκαμε τις παρέες μας στο χωριό, αστειευθήκαμε και γενικώς περάσαμε πολύ ωραία.

Τελειώνοντας το φαγητό βγήκαμε στην πλατεία, όπου ο Κώστας Βασιλάκος ανέβηκε σ' ένα παγκάκι και μάς είπε δυο λόγια (δημοσεύονται παρακάτω) καταχειροκροτηθείς από όλους μας. Μετά τον λόγο πήγαμε για καφέ στον Σερίφη και κατόπιν φύγαμε για τα σπίτια μας με την υπόσχεση πολύ σύντομα να ανταμώσουμε ξανά Σάββατο βράδυ σε άλλη ταβέρνα. Αναμένομεν να γίνει γρήγορα.

Συγκεντρωθήκαμε κατά αλφαβητική σειρά οι παρακάτω:

Γώγος Γεώργιος και Βάσω Γώγου, Βασιλάκος Κώστας και Αναστασία Βασιλάκου, Ευθυμίου Αικατερίνη, Κάτσιανος Κων/νος, Κλεφτάκης Κων/νος και Κατίνα Κλεφτάκη, Καρβούνης Ιωάννης και Πόπη Καρβούνη, Κατοίκος Σωτήριος και Ισμήνη Κατοίκου, Ποδηματάς Κων/νος και Τούλα Ποδηματά, Ποδηματάς Άγγελος και Φωτεινή Ποδηματά, Τσιάμης Ηλίας και Μαίρη Τσιάμη, Τσιάμης Κων/νος και Λέλα Τσιάμη, Ψάρρας Χρήστος και Καίτη Ψάρρα, Ψημμένος Γεώργιος Στεφάνου, Ψημμένου Βενετσιάνα, Ψημμένος Γεώργιος Βασ. και Βασιλική Ψημμένου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ ΣΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ

Φίλες και φίλοι, όπως πάντα έτσι και σήμερα θα ήθελα να σας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ

"ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΥΔΑΤΟΣ ΠΕΤΡΑΣ ΚΟΙΛΑΙΝΟΥΣΙ"

ΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ Ν. ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Είχαν και οι αρχαίοι πρόγονοί μας τις παροιμίες τους, από τις οποίες πολλές μας διέσωσε ο Αριστοτέλης και ο Πλούταρχος.

Μια τέτοια είναι και ο τίτλος του θέματός μας, η οποία βρίσκεται στα Ηθικά του Πλούταρχου και χρησιμοποιείται πολύ από τους μορφωμένους όλου του κόσμου.

Κατά λέξη ερμηνευόμενη η παροιμία εξαίρει την διαβρωτική δύναμη, την οποία έχουν οι σταγόνες του νερού, ώστε όταν πέφτουν συνέχεια πάνω στο ίδιο μέρος της πέτρας να την κοιλαίνουν. Πολύ περίεργο φαινόμενο είναι αυτό: οι μαλακές και αδύναμες αυτές σταγόνες να ανοίγουν κοιλότητες και στους σκληρότερους βράχους! Και όμως συμβαίνει.

Και οι ίδιοι έχουμε παρατηρήσει και η επιστήμη το επιβεβαιώνει, ότι το νερό όταν πέφτει απότομα και με μεγάλο όγκο επάνω σε μια πέτρα ασήμαντα μόνο αποτελέσματα παράγει, ενώ όταν πέφτει συνεχώς και κατά σταγόνες, αλλά σε μικρή μόνο έκταση του βράχου, τότε μεγάλα είναι τα διαβρωτικά αποτελέσματά του.

Δηλαδή η φυσική δύναμη της πρώτης σταγόνας, όσο μικρή και αν είναι αφήνει τον αντίκτυπο της ενέργειάς της στο σημείο της πέτρας όπου πέφτει, το ίδιο και της δεύτερης και της τρίτης και της... νιοστής σταγόνας, ώστε με τον καιρό και μόνο εργαλείο την σταλαγματιά του νερού η φύση λαξεύει στην πέτρα ολόκληρη κοιλότητα.

Εάν όμως θελήσουμε να δώσουμε το πραγματικό νόημα της παροιμίας, τότε θα δούμε ότι πίσω από το προηγούμενο ερμηνευθέν φυσικό φαινόμενο κρύβεται ένα σοφότατο ηθικό δίδαγμα. Είναι δε αυτό το ακόλουθο:

Όπως οι σταγόνες του νερού αργά και σταθερά κοιλαίνουν διά της δύναμης τους τους βράχους, το ίδιο και οι προσπάθειες υπερνικούν με τον καιρό και τα πιο δύσκολα έργα και τα πολυπλοκότερα ακόμη προβλήματα.

Ποτέ η επιμέλεια δεν είναι κατώτερη από την δυσκολία και καμμία προσπάθεια δεν πηγαίνει χαμένη, όταν βέβαια έχει τα χαρακτηριστικά της επιμέλειας δηλαδή συνεχή έντονη και υπομονετική θέληση. Δεν θα είναι προς τιμήν μας κατά την εκτέλεση κάθε επιδιωκόμενου σκοπού

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΛΟΚΑΝΤΖΑΡΑΙΩΝ

Καθιερωμένος πλέον ο χορός μας. Έτσι και φέτος στις 21-2-'98 και περί ώρα 8.30 άρχισε ο μεσενικολίτικος λαός να προσέρχεται στην καφετέρια του Πνευματικού μας Κέντρου. Τα πάντα κανονισμένα, όλα στη θέση τους, όλοι στα πόστα που αναλάβαμε. Δεν ήταν εξάλλου και πολύ δύσκολο γιατί οργανώσαμε και ξαναοργανώσαμε, οπότε γνωστές πλέον οι υποχρεώσεις μας και ο,τιδήποτε θα μπορούσε να μας οδηγήσει προ απροόπτου. Το άγρυπνο βλέμμα του υπογραφόμενου δεν άφηνε περιθώρια για παρατυπίες, συντονίζοντας όλες τις κινήσεις. Οφείλω ένα μεγάλο-μεγάλο ευχαριστώ στις νύφες τις Κορωνέικες και στις κόρες του Τάκη Γώγου για την βοήθειά τους στις σαλάτες και στο τυρί, καθώς και την Άννα Α. Σκαμαγκούλη, τον Τάκη, τον Μανώλη που βοήθησε στην κουζίνα, τον Κώστα και τον Σπύρο Κορώνη, τον αεικίνητο Θωμά Σκαμαγκούλη στο σερβίρισμα κάτω από το αυστηρό βλέμμα του Θωμά Λ. Μαλαμίτση. Την τιμητική για τις πίττες φέτος την είχαν οι κυρίες: Σιώκου Κωνσταντία, Καρβούνη Μαρία, Αντωνούλα Ξανθή, Ράικου Ευριδίκη, Κωστίκου Ευριδίκη, Μηλίτση Πολυτίμη. Δεν μπορώ να πω. Και οι νέες προσφερθήκανε να φτιάξουν όπως και πέρυσι. Όμως το τραγούδι λέει Ο νέος είναι ωραίος, μα όμως ο παλιός... ο παλιός είναι αλλιώς. Αυτές δεν ήταν πίττες! Ήταν αριστούργημα. Όσοι δοκίμασαν μπορούν να μολογήσουν. Κρασί από τον Χρήστο Γιαννακό. Νομίζω ότι οι θεοί τοῦ Ολύμπου μὲ νέκταρ τίποτα δεν έχουν δει. Ορχήστρα η περυσινή άριστη. Γλυκά, καπέλλα και σερπαντίνες για όλους. Επίσης επιμέλεια του Θωμά Μαλαμίτση. Και... γαρύφαλλα άσπρα, ροζ και κόκκινα για τον θηλυκό πληθυσμό τοῦ χωριοῦ μας. Ο Σωκράτης Μιαρίτσης με τη βαριά και μπάσα φωνή έπιασε το μικρόφωνο. Μεσονικολίτισσες και Μεσενικολίτες: Ο πρόεδρος στέλνει την καλησπέρα του, μας εύχεται να κάνουμε ένα υπέροχο γλέντι και λυπάται γιατί μια ξαφνική ασθένεια τον κρατά απόψε μακρυά μας. Συμπλήρωσε δε: Αγαπητοί συγχωριανοί, μετά λύπης μου διαπιστώνω ότι κάθε χρόνο, όλο και κάποια σπίτια του χωριού μας κλείνουν και απευθύνομαι σε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2

ΙΔΕΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΟΣ ΥΛΙΣΜΟΣ

του Χρήστου Φιλίππου-καθηγητού Μαθηματικών τ. Βουλευτή

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ)

Διαλεκτική: Πολλοί φιλόσοφοι της αρχαιότητας ονόμασαν έτσι την τέχνη της συζήτησης με μέθοδο και ακρίβεια με σκοπό την ανεύρεση της αλήθειας. Η φιλοσοφική αυτή μέθοδος των Ελλήνων πήρε αργότερα τη σημασία διδασκαλίας και τις γενικές σχέσεις και στην εξέλιξη των φυσικών και κοινωνικών φαινομένων. Σύμφωνα με τη Σωκρατική διδασκαλία στη διαλεκτική περιλαμβάνεται η ειρωνεία (έλεγχος της ψεύτικης γνώσης), η μαιευτική (εξαγωγή της αλήθειας), η παραγωγή (που οδηγεί απο τα μερικά στα γενικά) και ο ορισμός που δείχνει τον αληθινό λόγο των πραγμάτων.

Η διαλεκτική διατηρεί πάντοτε αρνητικό χαρακτήρα αποκαλύπτοντας αντιθέσεις και αντιφάσεις με σκοπό τη σύνθεσή τους σε μια θετικότητα. Η αρχαία ελληνική φιλοσοφία ήταν βασικά διαλεκτική. Η διαλεκτική είναι η αδιάκοπη πορεία, η διαρκής αλλαγή και εξέλιξη στα φυσικά και κοινωνικά φαινόμενα.

Διαλεκτικός υλισμός: Είναι η φιλοσοφία του Μαρξ που αναφέρεται στην έρευνα των νόμων της γενετικής εξέλιξης στη Φύση και στην ανθρώπινη κοινωνία.

Σύμφωνα με τον διαλεκτικό υλισμό η φύση αποτελεί ένα ενιαίο σύνολο, όπου τα φαινόμενα αλληλοεξαρτώνται και αλληλοκαθορίζονται.

Τρεις νόμοι της διαλεκτικής του Ένγκελς, Γερμανός φιλόσοφος (Φρειδερίκος Ένγκελς, 1809-1895) αποτελούν τα θεμέλια του διαλεκτικού υλισμού.

Α) Η μεταβολή της ποιότητας σε ποσότητα,

Β) η ενότητα και η σύγκρουση των αντιθέσεων,

Γ) Ο νόμος της άρνησης.

Δημιουργοί του διαλεκτικού υλισμού είναι ο Μαρξ και ο Ένγκελς. Γενικά για το διαλεκτικό υλισμό το απόλυτο δεν είναι η φύση, αλλά το ανθρώπινο "γίγνεσθαι" αντικειμενικός του σκοπός είναι να περιγράψει την εξελικτική πορεία διαμέσου της οποίας η φύση γίνεται ανθρώπινο υποκείμενο. Η διαλεκτική παρουσιάζεται ως μια επιστημονική μέθοδος γνώσης της ζωής. Ο διαλεκτικός υλισμός είναι περισσότερο γνωστός από τις εφαρμογές του ως επιστήμη της ιστορίας.

Ιστορικός υλισμός: Είναι φιλοσοφία που μελετά τους νόμους της εξέλιξης της ανθρώπινης κοινωνίας. Δηλαδή η επέκταση των θέσεων του διαλεκτικού υλισμού στη μελέτη των κοινωνικών φαινομένων. Αποτελεί τη θεωρία του επιστημονικού διαλεκτικού υλισμού γύρω από τον κόσμο και τη ζωή. Ο ιστορικός υλισμός αποκλείει κάθε μεταφυσική έρευνα, δεν εξετάζει τις αρχές και τις αιτίες των κοινωνικών φαινομένων, αλλά τις αιτίες που προκαλούν τις διάφορες μεταβολές στο περιεχόμενο και τη μορφή των κοινωνικών φαινομένων. Σύμφωνα με τον ιστορικό υλισμό, οι δυνάμεις που κινούν την ανθρώπινη κοινωνία δεν προέρχονται από την ιδέα, από το πνεύμα, το λόγο, αλλά και από τους όρους της υλικής ύπαρξης. Δηλαδή από τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι, ως κοινωνικά όντα τις ανάγκες της υλικής τους ζωής και τον τρόπο που δημιουργούν και μοιράζονται τα οικονομικά αγαθά που είναι απαραίτητα για τις ανάγκες του. Ο ιστορικός υλισμός συνοψίζεται σε τρεις γενικές κοινωνιολογικές θέσεις: α) Στην ιστορική εξέλιξη στην οποία βασικό κίνητρο είναι οι υλικές ανάγκες του κοινωνικού ανθρώπου, β) Στις μεταβολές της τενχικής, οι οποίες προκαλούν μεταβολές και την κοινωνική συγκρότηση, γ) Στα προϊόντα της οικονομικής οργάνωσης που είναι οι κοινωνικές τάξεις. Οι φανερές ή συγκαλυμμένες συγκρούσεις που γίνονται στις κοινωνικές τάξεις δημιουργούν την ιστορία.

Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ σ' ένα από τα χωριά μας

Καλημέρα παιδάκια, είμαι ο Επιθεωρητής και ήρθα να σας κάνω ορισμένες ερωτήσεις.

Η χαρά μας κ. Επιθεωρητά...

Για λέγε μου εσύ παιδί μου, όχι εσύ ο διπλανό σου, με την πράσινη ζακέτα, για πέσμας λοιπόν τι ήταν ο Μωϋσής;

Ο Μωϋσής κ. Επιθεωρητά ήταν ένας ψευτοπροφήτης.

Πάγωσε ο δάσκαλος, έμεινε ο Επιθεωρητής, μα τι λες παιδί μου, ο Μωϋσής ήταν ψευτοπροφήτης;

Ναι κύριε Επιθεωρητά, όταν ο λαός του ήταν καταδιωκόμενος από τους Αιγυπτίους και με το άνοιγμα που έκανε η θάλασσα, στην περιοχή του Σουέζ, αυτού που είναι σήμερα η Διώρυγα άνοιξε λόγω της Παλίρροιας, πέρασε το λαό του απέναντι στην Ασία και αντί να τους οδηγήσει δεξιά προς την Αραβία, στις πετρελαιοπηγές, οπότε θα ήτανε όλοι πλούσιοι, πουλώντας πετρέλαιο, τους οδήγησε αριστερά προς την έρημο του Σινά, τι να φάνε εκεί, άμμο;΄

Ευτυχώς είχαν αρχίσει οι βροχές και από την πολύ υγρασία και μούχλα φυτρώσανε στην άμμο άφθονα γλυκά, μανιτάρια, αυτό ήταν το μάννα που έριξε ο Θεός. Τα τρώγανε, είχαν σωθεί!

Άκουσε παιδί μου το πετρέλαιο δεν ήταν στην επιφάνεια, ήταν στα έγκατα της γης τότε, και τα μανιτάρια στην Έρημο Σινά ήταν άφθονα και πλούσια τροφή.

Για σύκο εσύ παιδί μου με τα σγουρά μαλλιά. Πέσμας μια μονοσύλλαβη λέξη.

Μάλιστα κύριε Επιθεωρητά.

Σκλύ. Αγριοκοκκίνησε ο δάσκαλος. Μήπως παιδί μου, ξέρεις και καμία άλλη λέξη να μας πεις. Ξέρω αλλά δεν την λέγω γιατί είναι τα κορίτσια εδώ.

Για σύκο εσύ ο προτελευταίος θα σου κάνω μια ερώτηση.

Έχουμε ένα καδρόνι στημένο όρθιο στο έδαφος και έχει ύψος 10 μέτρα, ένα μερμηγκάκι θέλει να ανέβει στην κορυφή, τη μέρα ανεβαίνει 2 μέτρα αλλά τη νύχτα γλιστρά προς τα κάτω και σταματά στο ένα μέτρο, πόσες μέρες θα κάνει να βγει στην κορυφή του καδρονιού;

Δέκα μέρες κύριε Επιθεωρητά.

Βιάστηκε ο δάσκαλος να πει μπράβο στο μαθητή (αλλά ήτανε Ξενοχωρίτης).

Να εκεί στο βάθος κάποιος ατσίδας σηκώνει το χέρι, λάθος κύριε δάσκαλε 9 μέρες κάνει να βγει στην κορυφή του καδρονιού, διότι την 9η μέρα βγαίνει στην κορυφή και δεν γλιστρά προς τα κάτου. Ο Επιθεωρητής: "Μπράβο παιδί μου...".

Να σηκωθεί ο 4ος κατά σειρά του τελευταίου θρανίου. Για πέσμας εσύ ποιος έκλεψε τα μήλα των Εσπερίδων;

Δεν ξέρω κύριε Επιθεωρητά, εμείς έχουμε δικές μας μηλιές στην Αμονίτσα. Και συμπληρώνει ο δάσκαλος.

Όχι κύριε Επιθεωρητά το παιδί αυτό δεν είναι κλέφτης κατάγεται από πολύ καλή και τίμια οικογένεια.

Κούνησε το κεφάλι, ο τότε Επιθεωρητής, και πήρε το δρόμο της επιστροφής.

ΘΩΜΑΣ ΜΑΛΑΜΙΤΣΗΣ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΛΟΚΑΝΤΖΑΡΑΙΩΝ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

σας, τους μεγαλύτερους. Πίσω σας αφήνετε βλαστάρια, τα οποία δεν θα προδώσουν ποτέ το όνομά μας σαν το χωριό μας τον Μεσενικόλα. Θα τρίζουν τα κόκκαλα των προγόνων μας. Ο Μεσενικόλας έζησε, ζει και θα ζήσει. Ζήτω ο Μεσενικόλας. Η καλλίφωνη συγχωριανή μας Μαρία Καρβούνη έδωσε ρεσιτάλ με παραδοσιακά τραγούδια του τόπου μας. Έγινε ένα φοβερό γλέντι. Εγώ που έμεινα τελευταίος για να πληρώσω των *ορχήστρα μαζί με τον Σωκράτη* μας πήρε πέντε το πρωί. Δεν ξέρω αν με βρίζουν ακόμα οι οργονοπαίκτες δεν τους άφησα να πάρουν ανάσα. Ακόμα και τα μωρά χορέψανε την ιτιά, τον Όλυμπο, τον πλάτανο... Τσάμικα του χωριού μας και της περιοχής μας, γενικότερα. Απαγορεύτηκαν ρητά και κατηγορηματικά τα πεταχτά. Ή κάνουμε γλέντι μεσινικολίτικο ή πάμε στους Σοφάδες στα καρντάσια. Περιττό να αναφέρω ότι κρατήθηκε σειρά προτεραιότητας. Η ηλικία είχε και θα έχει για μας τον πρώτο λόγο. Έτσι ξέρουμε από τους παππούδες μας και έτσι μαθαίνουμε και στα παιδιά μας, τον σεβασμό στους μεγαλύτερους. Συμπληρωματικά αναφέρω ότι φέτος στο τραγούδημα, εκτός από μένα και τον Σωκράτη Μιαρίτη, οι υπόλοιποι ήταν νεαροί. Του χρόνου μακάρι νέοι να αναλάβουν και την οργάνωση του γλεντιού. Εμείς εδώ θα είμαστε εάν χρειαστούν βοήθεια να την προσφέρουμε και συμβουλές νατους δώσουμε. Προτιμώ όμως να πω και μερικά μισοτελειώμενα παρά να συμβουλεύω χωρίς να μου το ζητούν. Έτσι το ήθελα και 'γω. Εύχομαι λοιπόν και του χρόνου *να γίνει καλύτερο νταβαντούρι* και στο τραγούδημα και στο χορό. Υπόσχομαι δε και εγώ και ο ο φίλος μας ο Μιαρίτης ότι θα πάρουμε μέρος είτε ως πρωτεργάτες και καλύτερα ως συνακόλουθοι στην όλη ιστορία. Θα θέλαμε και τους συγγενείς, αδελφούς και φίλους που ζουν στην Καρδίτσα και την πρωτεύουσα να τους έχουμε κοντά μας, η απόσταση όμως και ο χρόνος είναι αμείλικτος. Η εργασία και οι υποχρεώσεις του καθενός δεν αφήνουν και πολλά περιθώρια. Όσοι μπορούν ας είναι. Εμείς θα χαρούμε ιδιαίτερα. Ευχαριστούμε και την εφημερίδα μας για τη φιλοξενία.

ΗΛΙΑΣ Α. ΚΟΡΩΝΗΣ

Οι μετανάστες

Συνέχεια από τη σελίδα 1

στικά και η πολεοδομική και οικοδομική τερατογονία, που έχει μεταμορφώσει ή καλύτερα παραμορφώσει και τον ίδιο τον τόπο. Αν εξαιρέσουμε τα λιγοστά δημόσια κτίρια του περασμένου αιώνα δεν έχουν απομείνει ούτε στην Αθήνα, αλλ' ούτε και στις μεγάλες επαρχιακές πόλεις, κτίσματα που να συντηρούν την προσωπική μνήμη των κατοίκων. Ακόμη και τα ποτάμια της Αθήνας, ο Ιλισός και ο Κηφισός, εξαφανίστηκαν κάτω από την απωθητική άσφαλτο της οδικής αρτηρίας. Απομένει ευτυχώς η Πλάκα, ως θερμοκήπιο παράξενων περασμένων φυτών, που αγωνίζονται να επιβιώσουν από την ασφυξία της περιρρέουσας ατμόσφαιρας...

Σε μια τέτοια πόλη δεν υπάρχουν συνεκτικοί ιστοί, που θα μπορούσαν να συγκρατήσουν και να συγκροτήσουν ένα εύλογο κοινωνικό πλέγμα, απαραίτητο για οποιαδήποτε ουσιαστική και αληθινή πολιτιστική καλλιέργεια και δημιουργία. Γιατί βέβαια ούτε η πολιτική ρητορεία ούτε οι συνδικαλιστική δράση ούτε η εμπορευματική συναλλαγή και η κρατική επιβράβευση κάποιων έργων έχουν κανένα νόημα. Μπορούν να έχουν μονάχα κάποιο πρακτικό και χειροπιαστό -κυριολεκτικά- αντίκρυσμα. Όμως οι πραγματικοί δημιουργοί απομένουν ερημίτες να παλεύουν μέσα ή καλύτερα έξω από τη βοή και χλαγοή όλων αυτών...

Είναι πολύ δύσκολο να βρει κανείς στον τόπο μας τη συνοχή και τη συνέχεια στις πνευματικές και καλλιτεχνικές δυνάμεις, που κινούνται, όταν και όπου υπάρχουν ως λαμπρά μετέωρα, που δεν καταλαβαίνεις από που ήρθαν και είσαι βέβαιος πως θα χαθούν χωρίς απογόνους. Προπολεμικά η ελληνική κοινωνία είχε αρχίσει να διαρθρώνεται, έστω και καθυστερημένα, έστω με υποτυπώδη τρόπο.

Την απήχηση αυτής της κοινωνικής άρθρωσης, τις διακρίνει κανείς στη λογοτεχνική παραγωγή, που και αυτή αρθρώνεται, αποκτά συνοχή, δυνάμεις ομόρροπες και αντίρροπες διασταυρώνονται, συμπλέκονται ή συμπλέουν, δημιουργούν κάποιους πυρήνες δράσης ή αντίδρασης.

Η "γενιά της δεκαετίας του τριάντα", η συνύπαρξη συγκεκριμένων δημιουργιών στον ίδιο χώρο, ο διάλογος, ο αντίλογος, η αλληλογραφία, οι κοινές προσπάθειες κάποιων εντύπων, δημιούργησαν τους συνεκτικούς ιστούς που συγκροτούσαν ένα οργανικό σώμα.. Ένα σώμα που διασώθηκε και ύστερα από τη φθορά των μονάδων που το αποτελούσαν, εξακολουθεί να σηματοδοτεί με τη συνολική του σήμανση την εποχή του και το χώρο του...

Φοβούμαστε πως κάτι ανάλογο δεν κατορθώσαμε να δημιουργήσουμε μεταπολεμικά και πιστεύουμε ότι ένας από τους κύριους λόγους είναι η εξάρθρωση που δημιουργήθηκε μέσα στην ελληνική κοινωνία, ιδιαίτερα στα μεγάλα αστικά κέντρα, από το μεταναστευτικό ρεύμα προς αυτά. Άνθρωποι ξένοι μεταξύ τους, με διαφορετικές καταβολές και συνήθειες, συμβιώνουν μέσα στα ίδια οικοδομήματα, χωρίς καμία επαφή, έστω και εξωτερική μεταξύ τους.

Αξίζει να αναφερθούμε στους αμέτρητους συλλόγους που έχουν συμπήξει μέλη του, συντοπίτες μια μικρότερης ή ευρύτερης περιοχής, που βρίσκουν αφορμές, για συναθροίσεις αυτών των "πατριωτών", που νοιώθουν σ' αυτές τις συναθροίσεις πως βρίσκονται στον "τόπο" τους, και με ανθρώπους που έχουν πραγματικούς δεσμούς και ας τους είναι σχεδόν άγνωστοι. Κρήτες, Μωραΐτες, Κυκλαδίτες, Ρουμελιώτες, Θεσσαλοί, Μακεδόνες, Ηπειρώτες κ.λπ. κ.λπ., αναζητούν μέσα στην ξένη πόλη τους δικούς τους, τους φίλους που μιλούν την ίδια γλώσσα και νιώθουν τα ίδια αισθήματα...

Και μέσα σ' αυτή την πόλη, την τεράστια και φανταχτερή, τι γυρεύουν όλοι αυτοί οι άνθρωποι; Τα μέσα για να ζήσουν, τη δουλειά -δουλεία- και τον μισθό, ακόμη όσα δεν τους έδινε το μικρό τους χωριό, τη διασκέδαση και τα θεάματα. Όμως ούτε ο άρτος, ούτε τα θεάματα φαίνεται πως τους ικανοποιούν αποτελεσματικά, γι' αυτό μόλις βρουν 3-4 μέρες αργίας, ανεβαίνουν σε όποιο τροχοφόρο βρίσκουν μπροστά τους και επιστρέφουν οίκαδε, ή έστω σε μια περιοχή που να μην μοιάζει με την πόλη που ζουν, με δεκάδες σε κάθε έξοδο νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες.

Συχνά η αποστροφή αυτή φτάνει την υπερβολή και φορτίζεται από παράλογους συλλογισμούς και αντιδράσεις περίεργες και ίσως αναιτιολόγητες, αν δεν είναι αιτιολογία αρκετή η σώρευση αναρίθμητων απογοητεύσεων μέσα σ' αυτόν το χώρο, όπου ζούμε ολοένα *και πιο μόνοι*, αφού κατά μια παμπάλαια ρήση "όσο πιο μεγάλη πόλη τόσο πιο μεγάλη ερημιά (...").

Κάθε νέα κατάκτηση μας οδηγεί στην ατομική αυτάρκεια και μοναξιά. Αρχίζοντας από τον ανελκυστήρα του σπιτιού μας, όπου συνήθως βρισκόμαστε μόνοι, προχωρώντας στο ιδιωτικό μας αυτοκίνητο και καταλήγοντας στην τηλεόραση και στο βίντεο, έχουμε ξεχάσει τους χώρους της κοινωνικής ομάδας, το λεωφορείο, τον κινηματογράφο, το θέατρο, το καφενείο, ακόμη και την εκκλησία... Αυτά θέλουμε να ελπίζουμε ότι ισχύουν μόνον για τους μεγάλους και όχι για τους νέους, διότι "το μεγάλο δένδρο δεν μεταφυτεύεται(!...).

Η αποξένωση από τους χώρους που άλλοτε ήταν οικείοι και ευχάριστοι, όπου αποθέταμε κάποιες στιγμές της συναισθηματικής μας ζωής, για να τις ξαναβρούμε με συγκίνηση και νοσταλγία με το πέρασμα των χρόνων, δεν μας προσφέρει αφορμές και λόγους να αγαπήσουμε τη σύγχρονη πόλη και να δεθούμε με αυτήν. Ιδιαίτερα εμείς οι Έλληνες που κατορθώσαμε να γκρεμίσουμε ολόκληρες πόλεις, που μεταβάλλουμε από τη μία μέρα στην άλλη και δρόμους και πλατείες και τα ονόματά τους μετά τα αποτελέσματα δημοτικών εκλογών, αφού κοντεύουμε να μην μπορούμε να μπούμε στον ίδιο χώρο δύο φορές, αισθανόμενοι μετανάστες στον ίδιο μας τον τόπο. Και όμως, ο τόπος αυτός είναι ακόμα όμορφος και θα μπορούσε να γίνει ακόμη ομορφότερος, αν είχε την αγάπη μας, αν τον ξαναγνωρίζαμε και αν ρίχναμε και πάλι ρίζες στα χώματα του, αντί να περιφερόμαστε σ' αυτόν ως μετανάστες περαστικοί...

"ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΥΔΑΤΟΣ ΠΕΤΡΑΣ ΚΟΙΛΑΙΝΟΥΣΙ"

Συνέχεια από τη σελίδα 1

να καμφθούμε μπροστά στις αντιξοότητες και να δηλώσουν παραίτηση. Τότε ακριβώς θα λάμψει το ηθικό μας μεγαλείο, όταν οι παρεμβληθείσες δυσχέρειες φαίνονταν μεγαλύτερες και εν τούτοις δεν δειλιάσαμε.

Παρατηρήσατε πόσο ασήμαντο είναι το μήκος ενός βήματος συγκρινόμενο με την απόσταση από την Αθήνα στον Πειραιά. Και όμως βαδίζοντας βήμα προς βήμα με τον καιρό φθάνει κανείς από την Αθήνα στον Πειραιά.

9.000 και πλέον ατυχή πειράματα σημείωσε ο Έντισον στην προσπάθειά του να εφεύρει το ηλεκτρικό φως. Όμως υπέμεινε τις ατυχίες και επέμεινε γινόμενος βέβαια σοφότερος έπειτα από κάθε ατυχές πείραμα έως ότου εξακριβωθεί το τελευταίο επιτυχημένο πείραμα, το οποίο σήμανε μια από τις πιο δυναμικές εφευρέσεις. Αλλά και των διασκορπισμένων εθνικών μας δυνάμεων-υλικών και ηθικών-ανά τα πέρατα της γης ο συντονισμός από τη Φιλική Εταιρεία λίγο καιρό νωρίτερα απο το θρυλικό 1821 και η λαμπρή κατά την επανάσταση χειραγώγηση υπέσκαψε συν τω χρόνω τον βαρύτατο Τουρκικό βράχο και χάρισε στην Ελλάδα την τόσο ποθητη εθνική λύτρωση.

Συνετή λοιπόν εξοικονόμηση των δυνάμεών μας και έμμονη κατεύθυνση στον επιδιωκόμενο σκοπό μας συμβουλεύει η παροιμία αυτή και να είμαστε βέβαιοι ότι με τον καιρό θα επιτύχουμε ό,τι ποθούμε.

Χωρίς την λεγόμενη επιστράτευση της φιλοπονίας μας και χωρίς τον απαιτούμενο χρόνο τίποτε μεγαλειώδες δεν οικοδομείται μόνο "στάλα και στάλα το νερό του μαρμάρου τρυπά το", όπως λέει και σήμερα ο λαός μας!

ΔΩΡΑ ΝΙΚ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ
Μηνιάτικη Εφημερίδα
Εκδότης
Συλλόγος Μεσενικολιτών Αθηνών

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
ΑΓΓΕΛΟΣ Κ. ΠΟΔΗΜΑΤΑΣ
Υμηττού 80Α – Χολαργός
Τηλέφωνο. 6515127
ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ
Εκλεγμένη 7μελής επιτροπή

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
Σατωβριάνδου 29-
7ος όροφος
104 31 Αθήνα
Τηλ. 5243955

Γερανίου 7
Αθήνα
10552
ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ Τηλ.5244800
fax: 5223066
Εκδόσεις Χαλκιόπουλου

Σύλλογοι, οργανισμοί 1500
Ιδιώτες 1500

Λόγος πανηγυρικός για την εορτή των Τριών Ιεραρχών από την Θεολόγο του Γυμνασίου Μεσενικόλα Καβάλα Αφροδίτη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ - ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

"Νους ακατέργαστος-γράφει-που δεν οξύνθηκε με την μελέτη των αρχαίων συγγραφέων δεν είναι σε θέση να διεισδύσει στο βάθος των χριστιανικών αληθειών".

Να ενώσεις, λοιπόν, ελληνική η χριστιανική μόρφωση· να συνδυάσει τις αρχαίες αρετές με τη χρισ. αλήθεια· τη φιλοπατρία, τη θεοσέβεια, την αγάπη για το μέτρο και την ομορφιά, το σεβασμό στο νόμο ,την πίστη στην πολιτική ευταξία, -που αποτελούν κληρονομιά της αρχαιότητας-με τη δωρεά του Χριστού: με το πνεύμα της αγάπης και της θυσίας με την προοπτική της αναστάσεως και της αιώνιας ζωής. Αυτό ήταν και είναι το μήνυμα αυτό είναι το ιδανικό που ενσαρκώνουν με τη ζωή και τη διδασκαλία τους οι Τρεις τιμώμενοι Ιεράρχες.

Είναι όμως δυνατόν να μιλήσει κάποιος για τους Τρεις Ιεράρχες χωρίς ν' αφιερώσει λίγες σκέψεις στα βαθυστόχαστα νοήματα που περιέχουν τα υπέροχα συγγραμμάτά τους. Από ειδικούς ερευνητές έχουν επισημανθεί σημαντικές παιδαγωγικές, ψυχολογικές και διδακτικές αρχές, οι οποίες έχουν επικυρωθεί από σύγχρονες αντίστοιχες επιστήμες της παιδαγωγικής, της ψυχολογίας, της Διδακτικής. Θαυμάστε μερικές από αυτές:

Για τα μαθήματα τονίζουν ότι χρειάζεται να έχουν συνοχή και συμμετρία *ανάλογη με τις ανα*λητικές δυνατότητες ή την ηλικία των διδασκομένων.

Η μάθηση είναι ανάγκη να προχωρεί βαθμιαία και ν' αποφεύγεται η υπερφόρτωση των μαθητών με εκτενή ή δύσκολη ύλη.

Η διδασκαλία να γίνεται "μετά τέρψεως και χάριτος", λέγει ο Μ. Βασίλειος, ο δε Χρυσόστομος τονίζει: "Δει φθέγγεσθαι μετά πολλής χάριτος".

Οι ερωτήσεις να είναι συχνές και εύστοχες και να προκαλεί την προσοχή και το ενδιαφέρον των μαθητών.

Ο διδάσκων να είναι σαφής, σύντομος, συγκεκριμένος, μεθοδικός και εποπτικός στη διδασκαλία του.

Βασικές αρετές των διδασκόντων είναι η μόρφωση, το ήθος, η πατρική αγάπη και το καλό παράδειγμα. Τονίζοντας την παιδαγωγική σημασία του παραδείγματος ο Άγιος Γρηγόριος γράφει επιγραμματικά: "άφωνον έργον (=το παράδειγμα) κρείσσον απράκτου λόγου".

Τέλος, δεν μπορί να προσεγγίεσι κανείς τους Τρεις Ιεράρχες χωρίς ιδιαίτερη αναφορά στο ενδιαφέρον τους για την νέα γενιά. Ίσως η ορθότερη έκφραση θα ήταν αγωνία για την νέα γενιά. Αυτό το ενδιαφέρον το έδειξαν ποικιλοτρόπως. Από τα ορφανοτροφεία και την μέριμνα για την εκμάθηση μιας τέχνης, μέχρι το πιο ακραίο σημείο, την ανοιχτότητα ή την οργώνωση της θεολογικής του σκέψης στην εξεύρεση τρόπων για να βοηθήσει τη νέα γενιά. Οφείλουμε όμως να πούμε με μια λέξη της εποχής μας ότι το μεγάλο τους ενδιαφέρον ήταν σαφώς απομακρυσμένο από τα φαινόμενα δημαγωγίας και κολακείας της νεάς γενιάς. Γι' αυτό, ήσαν συχνά αυστηροί και ενίοτε απόλυτοι στις θέσεις τους, παρ' όλα αυτά όμως φαίνεται πως οι απόψεις τους ήσαν αποδεκτές, γιατί κάτω από τη σκληρή γλώσσα της ειλικρίνειας οι νέοι της εποχής τους τούς είχαν αποδεχθεί και γνωρίζουν κατά βάθος την αιτία χρήσεων αυτής της γλώσσας. Σε σπουδαίες μελέτες και συλλογικά έργα που ακόμα και σήμερα εκδίδονται, αποδεικνύεται με σαφήνεια αυτό το ενδιαφέρον για την νεότητα.

Για ένα Χριστιανό του σήμερα, αναξάρτητα αν είναι εκπαιδευτικός της έδρας ή εκπαιδευτικός στην κατ' οίκον εκκλησία, ή κληρικός με την ευθύνη της καθοδήγησης ψυχών ή Χριστιανός του καθημερινού μόχθου που κάνει τον αγώνα του στην έπαλξη της καθημερινής βιοπάλης, τίθενται τα παρακάτω ερωτήματα:

Πόσο αντιλαμβάνεται τη σημασία του διαλέγεσθαι; Γκρεμίζουμε ή υψώνουμε τείχη γύρω μας και μέσα μας;

Εάν έχουμε, όπως σίγουρα μπορεί να ειπωθεί, ένα όραμα για έναν καλύτερο κόσμο, είμα*στε στην πρωτοπορεία της εποχ*ής μας με τις ιδέες μας ή τη ζωή μας ή ουραγοί; Πρωτοτυπούμε ή αντιγράφουμε;

Μοιάζουμε καθόλου στο ενδιαφέρον μας για την νέα γενιά με τους Τρεις Ιεράρχες; Αληθεύουμε έναντί τους ή υπηρετούμε μεθόδους κολακείας και αποπροσανατολισμού της;

Οι Τρεις Ιεράρχες είναι προστάτες της παιδείας μας. Θα περίμενε λοιπόν καθένας μας, ότι αυτά θα ήταν δεδομένα, μιας και αποτελούν βασικές προϋποθέσεις παιδείας. Η παιδεία μας μπορεί να ισχυρίζεται ότι έχει σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, προστάτες της τους Τρεις Ιεράρχες, στην πράξη όμως δείχνει να αλληθωρίζει. Δείχνει πως κοιτάζει και θέλει να εμπνέεται από αυτούς, αλλά βλέπει αλλού. Όσοι έχουν άγρυπνη συνείδηση και το καταλαβαίνουν, ας βοηθήσουν, ας βάλουν χείρα βοηθείας να γυρίσουν τα μάτια στη σωστή γραμμή όρασης. Το οφείλουν πρώτα στους Τρεις Ιεράρχες και κατόπιν στην πατρίδα μας και στα παιδιά μας.

Ας αναζητήσουμε, με αφορμή τη σημερινή γιορτή κάποιο από τα έργα τους και ας δοκιμάσουμε τον πλούτο της σοφίας τους, αλλά τον άλλο πλούτο της αγάπης τους, μιας αγάπης που μπορεί να μας αλλάξει.

ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΒΟ ΑΡΜΦΕΙΟ
ΜΑΜΑΛΑΚΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
(ΓΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΒΕΛΙΜΕΖΗ ΚΑΙ ΤΟΥ Ν. ΜΑΜΑΛΑΚΗ)
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ ΤΗΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΜΕΣΩ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ ΚΑΙ INTERNET
ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΜΑΣ ΣΤΑ:
89.47.227, 89.40.643
ΚΑΙ ΞΕΧΑΣΤΕ ΤΗΝ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑ ΣΤΙΣ ΟΥΡΕΣ ΤΩΝ ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
E-Mail: iceman1@hol.gr
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ 26 - ΓΛΥΦΑΔΑ

Επιστολές που λάβαμε

Αθήναι 7/1/1998

Κ^ε Διευθυντά

Παρακαλώ όπως δημοσιεύσετε εις την έγκριτην εφημερίδα σας την εσώκλειστον προκήρυξη βραβεία της ακαδημίας Αθηνών.

Εις μνήμην Άννας Προκόβα και Καλλιόπης Φράγκου με χρηματικό έπαθλον 1.200.000 δρχ. των συγγραφέων ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΣ του ήρωος του 1821 Γ. ΟΛΥΜΠΟΥ

Σ' ευχαριστώ

Θ. Φράγκος

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1997
Β' ΤΑΞΗ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

17. Βραβείο εις μνήμην Άννας Προκόβα και Καλλιόπης Φράγκου, με χρηματικό έπαθλο 1.200.000 δρχ,, αθλοθετούμενο από τους συγγενείς των Δημήτριο Προκόβα και Θεόδωρο Φράγκο, για την συγγραφή πρωτότυπης ανέκδοτης επιστημονικής μελέτης, αναφερομένης στη βιογραφία του ήρωα της Ελληνικής Επαναστάσεως του 1821 Γεωργάκη Ολύμπιου. Οι μελέτες, εκτάσεως 250 τουλάχιστον σελίδων, πρέπει να βασίζονται σε πηγές ειλημμένες από Αρχεία και Βιβλιοθήκες (Βελιγραδίου, Βουκουρεστίου, Βιέννης, Μόσχας κ.α.), να περιέχουν λεπτομερή βιβλιογραφία, πίνακα περιεχομένων και ονομάτων. Προθεσμία υποβολής μελετών σε πέντε δακτυλογραφημένα αντίγραφα, ανώνυμα, με κάποιο ρητό ως ένδειξη, σύμφωνα με τους γενικούς όρους (αριθμ. 4) έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1999. Το βραβείο θα απονεμηθεί τον Μάρτιο του 2000.

ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Γράφει ο Άγγελος Κ. Ποδηματάς

Όπως είχαμε γράψει και στην προηγούμενη εφημερίδα, η αποκατάσταση των ζημιών που έπαθαν τα Γραφεία μας από την πυρκαγιά του 6ου όροφου συνετελέσθη, (Υδροχρωματίσματα, καθαρισμός δαπέδων, Γραφείων, Κουρτινών, καρεκλών ως και όλων των πραγμάτων που υπήρχαν στα Γραφεία μας), ειχανε γίνει όλα μαύρα από τον καπνό.

Έμεινε η αποκατάσταση της υδραυλικής εγκατάστασης που έπαθε και αυτή φθορά από την πυρκαγιά του κάτωθεν ορόφου και είχαμε διαροή νερού.

Ο Κώστας Κάτσιανος βρήκε έναν καλο υδραυλικό και φτιάξαμε μερικώς καινούργια γραμμή νερού.

Και έτσι όλα τελείωσαν ύστερα από πολλές προσπάθειες κόπους και έξοδα.

Διάφορα νέα

ΝΕΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ο Νικόλαος Ποδηματάς γιός του Κωνσταντίνου Λάμπρου Ποδηματά τελείωσε την Ιατρική σε Πανεπιστήμιο της Βουλγαρίας, εργάζεται δε ως Ιατρός στην Αλεξανδρούπολη.

Θερμά συγχαρητήρια και του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

"Η ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ".

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στην Καρδίτσα ο μεγαλοποτοποιός Βάσως Δημητρίου Σφέτσος, γιός του γνωστού πετυχημένου προπολεμικού ποτοποιού Καρδίτσης, Δημητρίου Βασιλείου Σφέτσου, που καταγόταν από το χωριό μας.

Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του, στα αδέλφια του και στις αδελφές του, ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκέπασε.

"Η ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ".

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στην Εκκλησία Άγιος Δημήτριος Κάτω Πατησίων, βαπτίστηκε το αγοράκι του Στεφάνου Αντωνίου Καρασιώτου και ονομάστηκε Αντώνιος.

Στους ευτυχείς γονείς και παπούδες ευχόμαστε να τους ζήσει χιλιόχρονο και να ευτυχήσει.

"Η ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ".

ΓΑΜΟΣ

Στις 8-2-1998 έγιναν στην Αθήνα οι γάμοι του Λάμπρου Πολυχρόνη Φιλίππου μετά της δίδας Ελένης ΓεωρΓιοπούλου εκ Κυπαρησίας, αμφότεροι πτυχιούχοι της Γυμναστικής Ακαδημίας.

Τα Στέφανα έγιναν στον Ιερό Ναό του Αγίου Γερασίμου των Ηλισίων.

Η Εκκλησία ήταν υπέρ πλήρης από συγγενείς και φίλους και των δύο οικογενειών.

Μετά τον γάμο δόθηκε δεξίωση στο Κέντρο "ΤΖΑΚΙ" στην Λαμπρινή με εξαιρετική ορχήστρα που ήρθε *από την Καρδίτσα.*

Ευχόμαστε κάθε ευτυχία και χαρά και καλούς απογόνους.

Η οικογένεια Ιωάννου Φιλίππου.

Επίσης η 'ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ" εύχεται στα παιδιά να ζήσουν ευτυχισμένα και καλούς απογόνους.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κόρη του Αλέκου και της Ελευθερίας Γιαννακού, Δήμητρα Γκοντιάνα, γέννησε κοριτσάκι στην Θεσσαλονίκη, στους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να τους ζήσει. Ο παπούς και η γιαγιά, να το χαρούνε και νυφούλα.

Μαρίτσα Παπακωνσταντίνου.

ΕΥΧΕΣ

Ο Πρόεδρος του Συνεταιρισμού Μεσενικόλα Αντώνης Σκαμαγκούλης, συγχαίρει τονεοεκλογέντα Πρόεδρο του Συλλόγου Μεσενικολιτών Αθηνών κ. Άγγελο Ποδηματά και το Διοικητικό Συμβούλιο και τους εύχεται καλή Διοίκηση.

Αντώνης Σκαμαγκούλης, Πρέδρος Του Συνεταιρισμού Μεσενικόλα.

•

Συγχαίρουμε τον υιόν μας Απόστολο που Αρραβωνιάστηκε με την δίδα Στασινού Ευσταθία από την Λάρισα.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

Οι γονείς Γεώργιος και Ελένη Στεργίου Λάρισα

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ

1) Σεραφείμ Γεωργίου γαμπρός Αλκιβιάδη Ψημένου 20.000 δραχμές.

2) Μανώλης Κώστας γαμπρός του Γιώργου Αντωνάκη δραχμές 10.000.

3) Ζάχος Σεραφείμ 5.000.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Οικόπεδο 220 τετραγωνικών μέτρων διαμπερές σε πολύ καλή θέση στο χωριό Μεσενικόλα. Τιμή 5.000.000. Πληροφορίες στο τηλέφωνο 0441-24932.

Πηνελόπη Ελευθερίου Κατσάκου
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ
Μακεδόνιας 11-Αθήνα
τηλ.ιατρ. 8254041
οικίας 6129828
ΔΕΧΕΤΑΙ 11.00-13.00 & 17.00-19.00

Συνδρομές Νεβρόπολης μηνός Φεβρουαρίου 1998

1.	Περιστεράς Κων/νος	Λάρισα	5.000
2.	Καραμήτρος Θεμιστοκλής	Καρδίτσα	2.000
3.	Βαρβαρέκου Γεωργία	Καρδίτσα	2.000
4.	Μανώλη-Πουλιάρη Αγορίτσα	Σοφάδες	2.000
5.	Καρακαντά Μαρίνα Χρ.	Μεσενικόλας	1.500
6.	Νούσιας Απόστολος	Μεσενικόλας	1.500
7.	Μπουμπουλίδης Δημήτριος	Βόλος	5.000
8.	Αντωνούλας Αρίστιππος	Μεσενικόλας	2.500
9.	Αντωνούλα Ελένη Αριστ.	Αθήνα	2.500
10.	Ποδηματά Στέλλα	Ρόδος	5.000
11.	Σακελλαρίου Στέφανος	Καρδίτσα	2.000
12.	Στυλογιάννης Μαρίνος Αντ.	Ν. Πέραμος Ατ.	3.000
13.	Στυλογιάννης Αντώνιος	Μεσενικόλας	2.000
14.	Μανώλης Σωτήριος	Μεσενικόλας	2.000
15.	Ιωακείμ Σωτήριος	Μεσενικόλας	2.000
16.	Ντερζής Λάμπρος	Μητρόπολη	2.000
17.	Σκαμαγκούλης Δημήτριος	Μεσενικόλας	2.000
18.	Ποδηματάς Χρυσόστομος	Μεσενικόλας	2.000
19.	Γκίκας Στέφανος	Δράμα	2.500
20.	Γκίκας Σταύρος	Μεσενικόλας	2.500
21.	Καζάσης Ανδρέας	Μεσενικόλας	2.000
22.	Κωστίκος Νικόλαος	Μεσενικόλας	2.000
23.	Καραμήτρος Ιωάννης	Μεσενικόλας	2.000
24.	Αντωνούλας Γεώργιος Κων/νου	Μεσενικόλας	2.500
25.	Αντωνούλας Κων/νος Γεωργ.	Καρδίτσα	2.500
26.	Μηλίτσης Αλκιβιάδης	Μεσενικόλας	2.000
27.	Καρακατσιάνη Γιάννα Δημ.	Μεσενικόλας	3.000
28.	Κοτρώτσιου Καλλιόπη Θωμά	Περιστέρι	5.000
29.	Βασιλούλης Παναγιώτης	Βόλος	3.000
30.	Τσιώνης Κων/νος	Χολαργός	3.000
31.	Παπαγιαννόπουλος Χρήστος	Λάρισα	3.000
32.	Γιαννάκου Αγάπη	Καρδίτσα	2.000
33.	Ψημμένος Τάκης Απ.	Βύρωνας	1.500
34.	Φλωρος Παναγιώτης	Γλυφάδα	3.000
35.	Σάκκας Απόστολος Γ.	Καβάλα	2.000
36.	Καρασιώτος Θωμάς	Χαλάνδρι	1.500
37.	Παϊζάνος Θωμάς	Βόλος	2.000
38.	Δημητράκου-Βλάτσιου Λυδία	Πειραιάς	2.000

ΚΑΛΑΝΤΑ

Καθόμουν και Σκεπτόμουνα
πώς ήτανε παλιά
πως μουραπάδες λέγανε
Σε ούλα τα χωριά.

Καθόντανε οι γέροντες
και λέγαν στα παιδιά
το πως πάντα γινότανε
τα χρόνια τα παλιά.

Πολλές φορές τα λέγανε
και λίγο τραγικά
Με ζήλο να ακούγονται
απ' τα μικρά παιδιά.

Αυτοί που ασχολόντανε
και λέγαν μουραπάδες
οι πιό πολλοί μου ήτανε
σόι μου ή μπαρμπάδες.

Θα γράψω απ' ένα ποίημα
για όλους τους παλιούς
άν ζούσαν θα τους ζήταγα
συγνώμη και αυτούς.

Κι αφού με τα ποιήματα
όλους θα εξυμνώ
το κάθε τους κατόρθωμα
θα το εξιστορώ.

Γιατί είναι δύσκολο
ετούτον το καιρό
να βρής τον επιτίδιο
να λέη χορατό.

Θα γράψω ένα ποίημα
με σάλτσα και μεράκι
ένα απ' τα κατορθώματα
του μπάρμπα μου Γιαννάκη.

Τούτος εδώ ο άνθρωπος
έχει τρανή Ιστορία
που όλη να αφηγηθείς
θέλης εξαμηνία.

Όμως εγώ προσπάθησα
λίγο να συνοψίσω
ετούτο το κατόρθωμα
που θα εξιστορίσω.

Χριστούγεννα τα κάλαντα
πήγα να τραγουδήσω
και το χαρτζιλικάκι μου
τότε να κονομίσω.

Τότε σαν τραγουδάγαμε
μας δίναν όλοι σύκα
κανένα ξυλοκέρατο
κανά κομάτι Πίτα.

Όμως το σόι το κοντινό
μας έδωνε κανά ψηλό
δεκάρα ναί και κουσιαρούλι
και κάποτε πενινταρούλι.

Ο μπάρμπα Γιάννης ο Λαδιάς
ήτανε πάντα κουβαρδάς
και μας του σόι τα παιδιά
μας έδωνε τρανά λεπτά.

Ο πρώτος που τραγούδησα
ήτανετότε αυτός,
μου πέταξε το δίφραγκο
κι' έφυγα χαρωπός.

Σάν τσάκωσα το δίφραγκο
πήρα χαρά τρανή
και το χωριό γκιζέρισα
ως να ρθή πρωί.

Σε όλο το τραγούδισμα
απ' το βράδυ ως το πρωΐ
άχωρια απ' το δίφραγκο
δεν έσωνα δραχμή.

Όταν όμως τα μέτρισα
τα βρήκα λιγοστά
και αμέσως εθυμήθηκα
το Γιάννη το Λαδιά.

Και τότε αποφάσισα
για να ματαγυρίσω
το μπάρμπα Γιάννη το Λαδιά
να ματατραγουδήσω.

Μόλις όμως αρχίνισα
να ματατραγουδάω
με φώναξε εκεί κοντά
πως έπρεπε να πάω.

Πήγα λοιπόν και στάθηκα
κάτω απ' το μπαλκόνι
κι αυτός τότε ξεκούμπωνε
αργά το παντελόνι.

Με ζάφτι ένα κατούριμα
και πέρνω τότε δρόμο
εγώ μου λέη λουποδήτ
μια φορά πληρώνω.

Τούτο εδώ το πάθημα
ποτέ δεν το ξεχνάω
και όσο ζώ τον Μπάρμπα μου
θα τον συνχωράω.

Έμαθα πως μές τη ζωή
θα πρέπει να προσέχω
και πως ιδέες ψεύτικες
στον νού μου να μην έχω.

ΚΕΡΑΣΟΠΟΥΛΑΣ

Μεσενικολίτικα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΡΗΓΑ-ΠΟΔΗΜΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος εορτάστηκαν οι Αποκριές και στο χωριό μας ο καιρός ήταν πολύ καλός και ευνόησε την γιορταστική ατμόσφαιρα. Παιδιά του χωριού φορέσανε τις στολές τους και βγήκαν στους δρόμους του χωριού πετώντας χαρτοπόλεμο και σερμπαντίνες. Βέβαια τα πράγματα δεν είναι όπως ήταν κάποτε που ήταν το χωριό γεμάτο κόσμο. Πολλοί ξένοι κατέκλυσαν τους ξενώνες του χωριού και όλης της περιοχής , οι οποίοι έμειναν κατενθουσιασμένοι από την περιοχή και ιδιαίτερα αυτοί που έμειναν στο χωριό μόνο καλά λόγια είχαν να πουν για τις υπηρεσίες που τους προσφέρθηκαν στα καλύμματα, την καθαριότητα του χωριού και την φιλοξενία των κατοίκων.

Την Καθαρά Δευτέρα πολλοί επισκέπτες από την Καρδίτσα, Λάρισα, Αθήνα, Θεσσαλονίκη επισκέφτηκαν την περιοχή, έτσι ώστε να δημιουργήσει το αδιαχώρητο στους δρόμους και στα μαγαζιά πέριξ της λίμνης.

Στο χωριό λίγοι επισκέπτες πέρασαν και καθήσανε και αυτό γιατί ο Δρόμος όπως γνωρίζουμε το έχει απομονώσει με επιπτώσεις την οικονομία του χωριού στην κοινωνική και επικοινωνιακή ζωή των κατοίκων. Και τον κουρνιαχτό να αφήναν όφελος θα είχαμε.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αρραβωνιάστηκε ο γιος του *Δημητρίου Μηλίτση Παυσανίας*, στρατιωτικός με την Έλσα Θεοχάρη.

Επίσης αρραβωνιάστηκε στην Αθήνα ο Ιωάννης Ν. Ψημμένος, καθηγητής Φυσικής την Κική Γιαννάτου, επίσης καθηγήτρια Μαθηματικών.

Τούς ευχόμαστε να ζήσουν και καλά στέφανα.

Το Δ/κό Συμβούλιο του συλλόγου και η Συντακτική Επιτροπή της Νεβρόπολης εύχονται στον Γιάννη Ν. Ψημμένό για τους αρραβώνες του με την Δ/δα Κική Γιαννάτου, να ζήσουν, να ευτυχήσουν και καλά στέφανα.

ΔΗΛΩΣΗ ΕΛΑΙΟΔΕΝΔΡΩΝ

Από την Δ/νση Γεωργίας ανακοινώθηκε ότι:

Οι παλαιοί και νέοι ελαιοκαλλιεργητές, που δεν δήλωσαν μέχρι σήμερα τα ελαιόδενδρά τους, θα πρέπει να τα δηλώσουν χωρίς καμμία καθυστέρηση στη Δ/νση Γεωργίας Καρδίτσας. Η προθεσμία τελειώνει την 31η Μαρτίου 1998 και καμμία παράταση δεν πρόκειται να δοθεί.

Κατά την δήλωση οι παραγωγοί πρέπει να φέρουν μαζί τους την αστυνομική ταυτότητα και τους τίτλους ιδιοκτησιών των χωραφιών τους, στα οποία είναι φυτευμένα τα ελαιόδενδρα. Η δήλωση των ελαιοδένδρων σκοπό έχει την οικονομική ενίσχυση στην παραγωγή ελαιολάδου.

Οι δηλώσεις θα γίνονται στα γραφεία της υπηρεσίας, τηλ. 21446 και 24271.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΡΟΚΑΝΤΖΑΡΑΙΩΝ

Το Σάββατο 21-2-'98 πραγματοποιήθηκε, όωπς συνηθίζετα`ι εδώ και αρκετά χρόνια ο καθιερωμένος πλέον χορός των Ροκανζαραίων. Ο χορός πραγματοποιήθηκε στην καφετέρια-εστιατόριο του Ξενώνα. Τα έξοδα ήταν όλα πληρωμένα και πληρώθηκαν από τα χρήματα που μάζεψαν τα ροκανζάρια που τραγούδησαν τα Φώτα. Αθρόα ήταν και η προσέλευση των χωριανών, ακόμα και από την Καρδίτσα. Το μενού ήταν μοσχάρι ρολό, αγορασμένο από τον Καράκατσιάνη και συμπληρώθηκε με πίττες που έφτιαξαν οι Κωστίκου Ευρυδίκη, Ραΐκου Ευρυδίκη, Αντωνούλα Ξανθή, Μηλίτση Πολυτίμη, Σιώκου Κωνσταντία και Καρβούνη Μαρία, ήταν όλες εξαιρετικές.

Επίσης τις σαλάτες του μενού τις έφτιαξαν οι Κορώνη Αλεξάνδρα και η Κορώνη Φρειδερίκη, χωρίς να υστερούν και αυτές σε τίποτα. Το κρασί ήταν ντόπιο και χύμα από τον Γιαννάκό Χρήστο, αρίστης όπως πάντα ποιότητας.

Η ορχήστρα που και αυτή ήταν πληρωμένη έπαιξε θαυμάσια τα δημοτικά τραγούδια`, χάρις των οποίων χόρεψαν όλοι οι παρευρισκόμενοι μέχρι τις 3.30 το πρωί.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Απόστολος Σταφυλάς, λόγω ασθενείας δεν παρευρέθη στην εκδήλωση.

Τέτοιες εκδηλώσεις που ενώνουν, που γίνονται κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να μην γίνονται παρεξηγήσεις πρέπει να γίνονται γιατί ενώνουν τους χωριανούς παρά τους χωρίζουν. Ύστερα ο Μεσενικόλας, όπως ξέρετε δίνει τα φώτα σε όλα τα επίπεδα και δεν τα παίρνει.

Την όλη διοργάνωση την πραγματοποίησαν τα παιδιά που συμμετείχαν στα ροκανζάρια, όπως Κορώνης Ηλίας, Μιαρίτης Σωκράτης, Μανώλης Δημήτριος, Ποδηματάς Ιωάννης, Σκαμαγκούλης Θωμα΄ς, Κορώνης Κων.

Εξαιρετικές εξυπηρετήσεις προσέφερε και το κατάστημα με τον καταστηματάρχη Μηλιώνη Αναστάσιο και την σύζυγό του Ιωάννα.

Ανατολική παραλίμνιος

Σοβαρό πρόβλημα προέκυψε με τη δημοσίευση των προτάσεων του Προέδρου της Κοινότητας Μορφοβουνίου του κ. Δημ.Τσιαντή, αναφορικά με τη χάραξη του νέου δρόμου που λέγεται "ανατολική παραλίμνιος".

Όπως είναι γνωστόν τον φετεινό Ιανουάριο έγινε μία σύσκεψη για τον προγραμματισμό των βασικών έργων του υπό σύσταση νέου Δήμου.

Ο Πρόεδρος του Μορφοβουνίου ζήτησε το δρόμο αυτό που να αρχίζει από το Μορφοβούνι και να καταλήγει στο Λαμπερό χωρίς να ξεκαθαρίζει τη χάραξη.

Ο δικός μας πρόεδρος ο κ. Απ. Σταφυλάς πήρε αμέσως το λόγο και δήλωσε ότι ο δρόμος αυτός είναι πράγματι πρώτης προτεραιότητος και έχει τις παρακάτω υποχρεωτικές διαβάσεις: Μορφοβούνι, Μεσενικόλας, Ι. Μ. Κορώνας, Τσαρδάκι, Λαμπερό.

Τόνισε ότι για το θέμα αυτό υπάρχει απ' το 1980 πλήρης και ολοκληρωμένη μελέτη από το μελετητικό γραφείο του κ. Λαζαρίδη, που ακολουθεί αυτόν τον άξονα.

Ο κ. Βασίλ. Νικού, αντινομάρχης, που πήρε τον λόγο είπε ότι πουθενά στόν κόσμο δέν γίνονται δρόμοι που να εξυπηρετούν τις ερημιές, εξυπηρετούν τους κατωκοιμένους τόπους, και τάχθηκε υπέρ της βελτιώσεως του ήδη υπάρχοντος δρόμου, δηλαδή διασταύρωση Μορφοβουνίου, Μεσενικόλα, στάση Μεσενικόλα Ι. Μ. Κορώνας, Τσαρδάκι, Λαμπερό με διάφορες βελτιώσεις, κυρίως στο Μορφοβούνι, και τον Μεσενικόλα.

Ο κ.Σταφυλάς συνεπλήρωσε ότι μπορεί να αξιοποιηθεί ο υπάρχων δρόμος αφού όμως ξεκινήσει από το 18ο χιλιόμετρο του νέου δρόμου Καρδίτσας Μορφοβούνι κάτω από το Μορφοβούνι, Μεσενικόλα κ.λ.π.

Αιφνιδίως όμως δημοσιεύθηκε στην Τοπική Εφημερίδα Νέος Αγών η έγγραφη πρόταση του κ. Τσιαντή που λέει ούτε λίγο ούτε πολύ, ότι ο Βασικός αυτός δρόμος πρέπει να ξεκινήσει από κάποια διασταύρωση πέραν του Μορφοβουνίου, παραλίμνια, Γουρνά, Βαβάς, Άνθη, Τσαρδάκι, Λαμπερό με κάθετους δρόμους που θα ξεκινούν από τον άξονα αυτόν για να καταλήγουν στις Κοινότητες Μορφοβουνίου, Μεσενικόλα κ.λ.π.

Άμεση ήταν η αντίδραση του Προέδρου κ. Απ. Σταφυλά με δημοσίευμα που κατεχωρήθει την επομένη του δημοσιεύματος στην ίδια εφημερίδα που έχει ως εξής:

Ακολουθεί η δημοσίευση από την εφημερίδα.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΑΦΥΛΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΗΜ. ΤΣΙΑΝΤΗ

Αντιδράσεις για το δρόμο με αφετηρία το Μορφοβούνι ώστε παραλίμνια να καταλήγει στο Τσαρδάκι.

Θέλω να απαντήσω στις "απόψεις" του προέδρου της Κοινότητας Μορφοβουνίου του κ. Δημ. Τσιαντή, όπως καταχωρίσθηκαν στο χθεσινό φύλλο της εφημερίδος σας "Βελτιωμένες" αναφορικά με αυτές που εξετέθησαν στο Μορφοβούνι στην αρμόδια επιτροπή, την Κυριακή 11-1-98.

Αναφέρομαι στο δρόμο που χαρακτηρίζεται ως ανατολικός παραλίμνιος, και που - κατά τον κ. Τσιαντή - πρέπει να έχει αφετηρία το Μορφοβούνι και κόμβο το Τσαρδάκι, με καθέτους δρόμους, όπου χρειασθεί, π.χ. Μεσενικόλας, όπως άφησε σαφώς να εννοηθεί.

Φυσικά στη σύσκεψη αυτή σηκώθηκα αμέσως και κατέστησα σαφές ότι ο δρόμος αυτός θα έχει τέσσερις υποχρεωτικές διαβάσεις.

Το Μορφοβούνι, τον Μεσενικόλα, την Ι. Μονή Κορώνας, που υπάγεται εδαφικά στο Μεσενικόλα, το Τσαρδάκι και θα καταλήγει στον Αγ. Αθανάσιο Λαμπερού.

Ακριβώς αυτή η διαδρομή, έχει μελετηθεί από το Γραφείο Λαζαρίδη, σε όλες τις λεπτομέρειες, εξυπηρετεί βασικά τις δύο μεγάλες Κοινότητες, τον Μεσενικόλα και το Μορφοβούνι, αλλά και το ιστορικό Μοναστήρι της Κορώνας που είναι ένα μνημείο μεγάλης σπουδαιότητας.

Δεν γνωρίζω βέβαια ποιά κομματικά γραμμάτια πρέπει να εξαργυρωθούν ώστε ο δρόμος να περνά μετά το Μορφοβούνι, δυτικά αρκετά μακριά και στη συνέχεια παραλίμνια να καταλήγει στο Τσαρδάκι. Υπάρχει εκεί, λένε, κάποια ιδιοκτησία στελέχους και γι' αυτό έγιναν δύο μελέτες, πέραν της αρχικής του κ. Λαζαρίδη. Αυτά για σήμερα...

Εν πάσει περιπτώσει, εμείς οι Μεσενικολίτες - και όταν λέω Μεσενικολίτες εννοώ Μεσενικολίτες, δεν πρόκειται να επιτρέψουμε ποτέ να γίνει ένας τέτοιος δρόμος που φυσικά περνάει κατά τα 2/3 μέσα σε δικές μας ιδιοκτησίες.

Δεν πρόκειται δηλαδή να αφήσουμε να αφανισθεί παρθένο δάσος έξι χιλιομέτρων, δικό μας, για να μην εξυπηρετείται κανένας.

Οι δρόμοι γίνονται για να εξυπηρετούν τους κατοίκους και τους επισκέπτες. Συνδέουν κατοικημένες περιοχές. Εκτελούν σ' αυτούς συγκοινωνία Δημόσια Λεωφορεία.

Απλό είναι. Πρώτα-πρώτα τους ιδίους τους Μορφοβουνιώτες θα πλήξει τυχόν τέτοια επιλογή.

Αυτά τα πολύ-πολύ απλά και κατανοητά. Τα άλλα, περί αναβαθμίσεως της γιορτής κρασιού Μεσενικόλα κ.λ.π. κ.λ.π. ας μείνουν, χωρίς καμία απάντηση. Δεν χρειάζεται.

Μεσενικόλας 12-1-1998

Με τιμή

ΑΠ. Γ. ΣΤΑΦΥΛΑΣ

Πρόεδρος Κοινότητας Μεσενικόλα.

Είναι φανερό ύστερα και από τις αντιστάσεις ακόμα και Μορφοβουνιωτών ότι ο δρόμος που προτάθηκε από τον Πρόεδρο του Μορφοβουνιού, όχι μόνον δεν εξυπηρετεί τόσο το Μορφοβούνι το Μεσενικόλα την Ι. Μ. Κορώνης όσο και κανένα διερχόμενο.

Θα επιμυκυνθεί δηλαδή μία διαδρομή κατά μερικά χιλιόμετρα χωρίς να τη χρησιμοποιεί κανένας, πέραν του γεγονότος ότι τεράστια θα είναι και η κακή επίπτωση στο φυσικό περιβάλλον και χαρακτηριστικά ότι η Μελέτη Λαζαρίδη επισημαίνει ότι παρθένο δάσος 2.800 μέτρων, άσκοπα θα καταστραφεί.

Φυσικά τα 2/3 της διαδρομής της παραλιμνίου, περνά μέσα σε ιδιοκτησίας του Μεσενικόλα.

Εκκλησιαστικά

Ο Στυλογιάννης Αντώνιος προσέφερε 10.000 εις μνήμην του αδελφού του Ιωάννη και του εξαδέλφου του Θωμά Στυλογιάννη, για τις ανάγκες της Εκκλησίας.

Ο Φιλίππου Αρίστυπος προσφέρει 5.000 εις μνήμην Πανάγου Χοηστου, αντί στεφάνου.

Η Καλλιόπη Θ. Κοτρώτσου προσφέρει εις μνήμην του συζύγου της Θωμά το ποσό των 30.000 δραχμών. Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο ευχαριστεί τον Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Αγγελο Ποδηματά και το Διοικητικό Συμβούλιο, για τις ενέργειες που έκαναν στο Υπουργείο Πολιτισμού, στον ΟΠΑΠ, στον Νομάρχη Καρδίτσης, στην Εβδόμη Βυζαντινή Υπηρεσία Αρχαιοτήτων Λαρίσης. Μέχρι στιγμής εδόθησαν μέσω της Κοινότητος στην Εκκλησία από τη Νομαρχία Καρδίτσης δραχμές 500.000 δια την αλλαγή της στέγης.

Ευχαριστήρια

Το εκκλησιαστικό Συμβούλιο ευχαριστεί τον Ιερέα του χωριού μας Γεώργιο Ασπρούδη για τον ζήλο και την μεγάλη αποφασιστικότητα που έδειξε για την κατασκευη εξ' ολοκλήρου της στέγης.

Να ευχαριστήσει τον Προεδρο και το Κοινοτικό Συμβούλιο για την προσφορά των 600.000 χιλιάδων δρχ. και την υπόσχεση του Προέδρου της Κοινότητας κ. Αποστόλου Σταφυλά για άλλες 300.000 δρχ. επίσης να τον ευχαριστήσει για την αμμοβολή στο εξωτερικό μέρος του προαυλίου αξίας 100.000 δρχ.

Ευχαριστούμε.

Την εφημερίδα μας την Νεβρόπολη που έπαιξε το σημαντικότερο ρόλο για να μαζευτούν τα χρήματα. Και τη θέλουμε πάντα συμπαραστάτη για τίς προσπάθειές μας που καταβάλουμε για την συντήρηση του Ιερού Ναού του χωριού μας.

Τον Κων/νο Ραΐκο για το ποσό των 500.000 δρχ. για τα λούκια.

Τον Κων/νο Αντωνούλα που διέθεσε το φορτηγό για το πέταμα των μπάζων άνευ αμοιβής.

Τον Δημήτριο Φιλίππου με το συνεργείο του που δούλεψαν σκληρά από το πρωΐ μέχρι το βράδυ για την αποπεράτωση.

Και τέλος να ευχαριστήσουμε όλους εσάς που στείλατε τα χρήματά σας για να κατασκευαστεί αυτό το τόσο μεγάλο έργο της εκκλησίας.

Ο Ιερεύς

Γ. Ασπρούδης

Τα μέλη

Σκαμαγκούλης Αντώνιος

Ποδηματάς Παναγιώτης

Μηλίτσης Αλκιβιάδης

Ποδηματάς Ιωάννης

ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΧΩΡΙΑΝΩΝ ΣΤΗΝ ΠΕΝΤΕΛΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 1

πω δυο λόγια. Θα προσπασθήσω να είμαι σύντομος, γιατί η ώρα αυτή δεν είναι για λόγους, είναι ώρα να φάμε, να πιούμε, να χαρούμε, να γελάσουμε. Θα ήθελα να σάς ευχαριστήσω που ανταποκριθήκατε και στο σημερινό κάλεσμά μου και ιδιαίτερα του καλούς μας φίλους που ήλθανε για πρώτη φορά κοντά μας, κοντά στη συντροφιά μας, κοντά στην παρέα μας. Σκοπός των συγκεντρώσεων αυτών είναι αφενός μεν να περνάμε μια ευχάριστη μέρα και αφετέρου να βλεπόμαστε σαν χωριανοί, σαν φίλοι που είμαστε, γιατί σκορπίσαμε μέσα σ' αυτό το απέραντο χάος της Αθήνας και παράλληλα μας δίδεται η ευκαιρία να γνωρίσουμε πολλούς και καλούς φίλους που όλοι μας έχουμε ανάγκη.

Προ δύο ετών στο κόψιμο της πίττας στην ομιλία μου σας υποσχέθηκα ότι θα σας ενημερώνω μέσω της εφημερίδας του συλλόγου μας για μεγαλύτερο αριθμό ατόμων, για ταβέρνες, για εκδρομές με πούλμαν, για εκδρομές με τα αυτοκίνητά μας. Όλα αυτά και άλλα πολλά που σκεπτόμουνα να κάνουμε δεν έγιναν, γιατί όπως γνωρίζετε σχεδόν όλοι σας δεν μου επέτρεψε η υγεία μου. Ελπίζω με τη βοήθεια του Θεού και των γιατρών να πάνε όλα καλά. Την επόμενη φορά θα κανονίσω αν και 'σεις το θέλετε να είναι Σάββατο βράδυ σε κάποια ταβέρνα που έχει τραγούδια της δεκαετίας που πενήντα να γυρίσουμε σαράντα πενήντα χρόνια πίσω να θυμηθούμε τα παιδικά μας χρόνια. Η ταβέρνα αυτή διαθέτει μεγάλη αίθουσα και τραγούδια για χορό, για όσους θέλουνε να χορέψουν. Τελειώνοντας σάς εύχομαι να περάσετε και το υπόλοιπο της ημέρας πολύ χαρούμενα. Σας ευχαριστώ πολύ που είχατε την καλοσύνη και την υπομονή να με ακούσετε.

Λόγω πληθώρας ύλης θα δημοσιευθούν σε επόμενο φύλλο οι συνεργασίες των: Γεωργίου Στεργίου, Ηλία Α. Κορώνη και Χρήστου Μηλίτση

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡ. ΨΑΡΡΑΣ D.D.S. M. Sc.
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΛΟΓΟΣ – ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ ΣΤΟ LUND UNIVERSITY ΣΟΥΗΔΙΑΣ
Επιστημονικός Συνεργάτης Προσθετικής Πανεπιστημίου Αθηνών

Τηλ. Ιατρείου 7794073
» » 7779943
Τηλ. Οικίας 7788061

Ιλισίων & Λαοδικείας 22 Ιλίσια
(έναντι ΕΥΔΑΠ)
ΑΘΗΝΑ 15771

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ

"ΚΑΙΡΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ"

Στο βιβλίο αυτό ο παλιός Σεβασμιώτατος συγγραφεύς έχει συγκεντρώσει άρθρα του περί του 666 και περί άλλων προφητικών μηνυμάτων της ιεράς Αποκαλύψεως. Το βιβλίον αυτό έρχεται να συμπληρώσει 2 άλλα του ιδίου, που αναφέρονται επίσης σε θέματα Αποκαλύψεως: α) "Τα τέσσερα χρώματα", 1955, και β) "Σημεία των καιρών", 1953. Με το μετά χείρας βιβλίο του ο Σεβασμιώτατος αναλύει με πατερικήν ενάργειαν και με οδηγό την Αγίαν Γραφήν και την ι. Παράδοσιν την ορθή διδασκαλία της εκκλησίας μας περί του "θηρίου", των "επτά φιαλών" του "Αψίνθου", του "666", καθώς και περί των νεώτερων εμπειριών εκ των επιδιώξεων της Ηνωμένης Ευρώπης προς ισοπέδωσιν των πάντων.

Ιδιαιτέρα βαρύτητα, ένεκα επικαιρότητος, προσλαμβάνουν αι επισημάνσεις του συγγραφέως εν σχέσει με τον αριθμόν 666 που αποτελεί τον αριθμό του ονόματος του Αντιχρίστου, την χρησιμοποίησίν του εις τάς νέας υπό έκδοσιν ηλεκτρονικάς ταυτότητας και την στάσιν που επιβάλλεται να τηρήσουν οι Χριστιανοί απέναντι στο πρόβλημα που έχει τεθή ως προς το αν θα δεχθούν να παραλάβουν ή όχι τας ταυτότητας αυτάς εφ' όσον θα εισάγονται με τον αριθμόν αυτόν.

Η γνώμη του Σεβασμιώτατου Γέροντος είναι ότι μόνον εάν τεθή θέμα αρνήσεως της πίστεώς μας οφείλουμε να αρνηθούμε τον αριθμό 666 και παν ό,τι συνδέεται με αυτόν. Τούτο σημαίνει ότι όχι εις πάσαν περίπτωσιν, αλλά μόνον εάν η παροχή του αριθμού αυτού συνιστά προδοσίαν πίστεως, μόνον τότε πρέπει να τον αποφεύγομεν και όχι εις κάθε περίπτωσιν. Το αυτό συνιστά ο συγγραφέας και για τα διάφορα προϊόντα που πωλούνται έχοντας γραμμικό κώδικα επ' αυτών. "Ας μην τρομοκρατούμεθα-καταλήγει ο Σεβ.-και ας μην καταλήγωμεν εις άγχος λίαν επικίνδυνον διά την πνευματική μας υπόστασιν.... Φοβούμεθα το 666 και δεν φοβούμεθα την αμαρτίαν πηγήν πάσης κακίας και αθλιότητος που προκαλεί την οργή του Θεού".

Ο ίδιος συγγραφέας τάσσεται κατά του ηλεκτρονικού φακελλώματος ως και κατά της εκδόσεως ηλεκτρωνικών ταυτοτήτων προς αποφυγή "φακελλώματος", όπου κάτω από το απατηλόν προσωπείον της τεχνολογικής προόδου "δυνατόν να κρύπτωνται τα απαισιώτερα σχέδια των σκοτεινών δυνάμεων των οπαδών του Αντιχρίστου".

Ιδιαίτερον κεφάλαιο του βιβλίου αφιερώνεται στο θέμα των νέων ταυτοτήτων όπου δίδονται απαντήσεις σε καυτά ερωτήματα που απασχολούν χιλιάδες Χριστιανούς. Έτσι στο βιβλίο αυτό προσλαμβάνει σημαντική επικαιρότητα και προσφέρεται ως οδηγός συνειδήσεων.

Και διά την αντιγραφήν,

ΘΩΜΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Βολος